

แนวคิดความหลากหลายและพหุนิยม

แนวคิดความหลากหลายและพหุนิยม (Diversity and Pluralism Approach) มีฐานคิดสำคัญคือ เชื่อว่าความหลากหลายเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดของ Post-modernist ที่ให้ความสำคัญกับ "การเคลื่อนไหวทางสังคม" (Social Movement) ในสังคมของประเทศด้อยพัฒนา
ด้านอุตสาหกรรม

นอกจากนี้นักทฤษฎีความหลากหลายและพหุนิยม ยังมีแนวคิดว่า ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และการเมืองการปกครองของประเทศที่ยากจนเกิดจากลักษณะเฉพาะของโครงสร้างสังคมที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่สลับซับซ้อน ซึ่งมีอิทธิพลต่อกระบวนการพัฒนาดังนั้นจึงต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลายและมีลักษณะที่แตกต่างกันไปในแต่ละสังคมเพื่อทำความเข้าใจ อธิบาย และวิเคราะห์

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละระดับ โดยประเด็นสำคัญที่ควร
ให้ความสนใจ ได้แก่ เรื่องของอำนาจ (Power) ผู้แสดงทางสังคม
(Social Actor) ความเป็นธรรม (Equality) และความหลากหลาย
(Diversity) ทางด้านสังคม ประชากร กลุ่มชาติพันธุ์ วัฒนธรรม
และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

แนวคิดเรื่องการให้อำนาจ

แนวคิดเรื่องการให้อำนาจ (Empowerment Approach)
เป็นแนวคิดที่เกิดจากการพัฒนาระดับรากหญ้า (Grassroots) ของ
ผู้หญิงในประเทศด้อยพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งให้ความสำคัญกับ
ความหลากหลายและความแตกต่างของปัจจัยสังคมวัฒนธรรม
ตามสภาพการณ์ที่เป็นจริงในสังคม มากกว่าการนำแนวคิดสตรี
นิยม (Feminism) ของประเทศตะวันตกมาใช้

นักทฤษฎีการให้อำนาจเชื่อว่า วิกฤตในสังคม วัฒนธรรม
และชีวิตประจำวันของผู้หญิงในประเทศด้อยพัฒนาอุตสาหกรรม
เป็นอุปสรรคในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงเนื่องจากขาดอำนาจ
ในการต่อรอง นักทฤษฎีการให้อำนาจปฏิเสธการพัฒนาแบบรวม
ศูนย์จากเบื้องบน (Top-down Development Approach) และเชื่อ
ว่าแนวทางการพัฒนาดังกล่าวเป็นสาเหตุของการด้อยพัฒนาใน
สังคมประเทศโลกที่ 3 โดยมองว่าการละเลยและไม่ให้ความสำคัญ
กับพลวัตขององค์กรท้องถิ่น และปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรมคือ
องค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่ภาวะด้อยพัฒนา ดังนั้น หากต้องการ